

ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ

ΤΟΥ ΓΚΥ ΝΤΕ ΜΩΠΑΣΣΑΝ

Έβρα καλή πώς είσθε οι γονείς μου.

‘Ο δικηγόρος ύποστηρίξε πώς είταν τρελλός. Γιατί πώς άλλως νά έξηγηθή παρόμοιο έγκλημα ; Είχαν βρει ένα κροτί, μέσα στά καλάμια, κοντά στό Σατού δύο πτώματα άγκαλιασμένα, γυναίκα και άνδρα, δύο άγθρωπούς του κόσμου, γναστούς, πλουσίους, 8 μ πιά νέους, και πανδρευμένους από τόν προηγούμενο χρόνο γιατί ή γυναίκα έδω και τρία χρόνια μόλις είχε μείνει χήρα.

Δέν ήξερε κανείς νά έχουν έχθροσ, και ούτε τούς έλεγε κανείς.

Ψαν 8, τι είχαν επάνω τους. ‘Οπως φαινόταν τούς είχαν πετάξει από τήν όχητή στο ποτάμι, άφού τούς χιπήσαν τόν ένα μετά τόν άλλο, μ’ ένα μακρό μυτερό σίδερο.

‘Η άνάκριση δέν άποκάλυπτε τίποτε. Οι βαρκάρηδες δέν ήξευραν τίποτε: θά άφηνόταν ή υπόθεση έτσι, όταν ένας έυλουργός νέος στην ήλικία από ένα γεγονικό χωριό, Γεώργιος Λουδοβίκος όνομαζόμενος, 8 λεγόμενος 8 «άστός», παρουσιάσθηκε και ώμολόγησεν ότι αυτός είταν 8 φονιάς.

Σ’ όλες τις έρωτησεις δέν άπαντούσεν παρά αυτό μόνο.

— Γνώριζα τόν άνδρα έδω και δύο χρόνια, τήν γυναίκα έδω μ’ έξη μήνες. Έρχόταν συχνά νά μου δάσουν για έπιδιόρθωση καλή έπιπλα, γιατί είμαι τεχνίτης καλός.

Και όταν τόν έρωτούσαν :

— Γιατί τούς σκοτώσας ;

‘Απαντούσεν επίμονα :

— Τούς σκότωσα γιατί ήθελα νά τούς σκοτώσω.

Τίποτε άλλο δέν ήμπορούσαν νά πάρουν από τή στόμα του.

‘Ο άνθρωπος αυτός είταν νόθο παιδί άναμφίβολα που τ παράδωσαν σέ παραμάνια και έπειτα τώ έγκατέλειψαν. Δέν είχεν άλλο όνομα από Γεώργιος—Λουδοβίκος, αλλά καθώς, μεγαλώνοντας, έγινε πάρα πολύ έξυπνος, με γούστα και λεπτότητες 8μ γενετής, που δέν είχαν οι συνάδελφοί του, τόν ώνόμασαν : « 8 άστός ». Και δέν τόν έφώναζαν παρά μόνο με τή όνομα αυτό. ‘Ελεγαν πώς εινε εξαιρετικά καλός στην τέχνη του. ‘Εκαμε μόλις και λίγη γλυπτική στό ξύλο. ‘Ελεγαν άκόμη πώς είταν πολύ έσηρός 8παδός των κομμουνιστικών και άναρχικών θεωριών, μανιώδης άναγνώστης δραματικών μυθιστορημάτων, έμφολος με έπιτροπή και πεπειραμένος ρήτωρ στις δημοσίες συναθροίσεις τών εργατών ή τών χωρικών.

Στό Δικαστήριο

‘Ο δικηγόρος έπέμνε πώς είταν τρελλός.

Πώς θά ήμπορούσε στ’ αλήθεια νά παραδεχθή κανείς ότι εργάτης αυτός σκότωσε τούς καλύτερους του πειλάτες, πελάτες πλουσίους και γενναυδύφρους που τούδωσαν δουλειά μέσα σέ δύο χρόνια τριών χιλιάδων φράγκων (Τά βιβλία του τάδειχναν). Μιά μόνη έξηγηση ύπήρχε : ή τρελλία, ή άμμονή ιδέα του άπόκροου της τέχης που έκδικνικται ύλους τούς άστους σκοτώνοντας από τήν τάξη ατή του. Και 8 δικηγόρος είκαμεν ύπαινηγμό γιαυτό τή παρατοσοκλιε 8 άστος πούδελξαν δώση στη χωρσαυτόνώνταμένο καιδάνερασε.

— Δέν εινε καυό μιά ειρωνία, και μιά ειρωνία ικανή νά έξάψη άκόμη περισσότερο τή δυστυχισμένο αυτό παιδί, που ούτε πατέρα έχει ούτε μητέρα ; Εινε ένας θεμετός δημοκρατικός. Τί λέγα ; άνήκει στό πολιτικό έκείνο κόμμα που ή Δημοκρατία τουφέκιζε και έξώρθεν άλλοτε, και που τή δέχεται σήμερα με 8ρθάνοιχτες άγκάλες, στο κόμμα αυτό για τή όποιο ή φωτιά εινε μιά άρχή και 8 φόνος ένα άπλούστατο μέσο.

Αυτός 8ι θεωρίες που χειροκροτούνται τώρα στις δημοσίες συναθροίσεις, κατάστρεψαν τόν άνθρωπον αυτόν. ‘Ακουσε δημοκρατικός, άκόμη γυναίκες, ναι, γυναίκες ! νά ζητούν τή αμα τού Γαμβέτα, τή αμα τού Γκρεβύ τώ άρρωστο μυαλό του κουνήθηκε ζητούσεν αμα, αμα τών άστών !

Δέν πρέπει νά καταδικάσετε αυτόν, κύριοι, αλλά τήν Κομμούνια. Ψύθυροι έπιδοκιμασίος άκούστηκαν. Καταλάβαινε 8 καθείς ότι 8 δικηγόρος κέρδιζε τήν υπόθεση. ‘Ο λαϊκός έπιτροπος δέν άντέπνε τίποτε. Τότε 8 πρόεδρος έθεσε στόν κατηγορούμενο τόν συνειθισμένο έρώτημα :

— Κατηγορούμενε, δέν έχεις τίποτε νά προσθέσης προς ύπερασπίσιν σου ;

‘Ο κατηγορούμενος έσηκάθηκε.

Είταν κοντός, ξανθός, με μάτια σταχτιά, ύπλανη και καθαρά. Μιά φωνή γερή, ειλικρινής και ήχηρη έβγαινε από τή άδύνατο αυτό άγόρι και άλλαξεν άπότομα, με τις πρώτες λέξεις, τή γνώμη που σχηματίσθηκε γιαυτόν. Μίλησεν ύψηλόφωνα, με τόνου πομπώδη, αλλά τόσο καθαρό που και 8ι παραμικρότερες του λέξεις άκούγονταν εις τή βάθος της μεγάλης αίθουσας :

— Κύριε πρόεδρε, επειδή δέν θέλω νά μπώ σέ κανένα φρενοκομείο, και επειδή προτιμώ τή λαιμητόμο θά σάς τά πώ όλα !

Σκότωσα τόν άνδρα αυτόν και τήν γυναίκα ατή γιατί είταν γονείς μου.

Τώρα, άκούστε με και δικάστε με.

Μιά γυναίκα, γέννησεν ένα άγόρι, και τώστειλε κάπου σέ μιά παρμάνα. Ούτε και θύξασε σέ ποιά μέρος 8 συνένοχος της έφερε τή μικρή άθρο πλάσμα τή καταδικασμένο στην παντοειπή δυστυχία, στην τροπή μιάς άνομης γεννήσεως.

Και πότερο άκόμη : στο θάνατο, άφού τώ έγκαταλείψανε, γιατί ή παρμάνα μόν πέρνοντας πιά τή μηλιάτικο, ήμπορούσε 8πας κίμων σνήθης, νά τή δήσει νά μοραίνεται, νά ύσπερην από τήν αία, νά πεθάνη από τήν έγκατάλειψη ! ‘Η γυναίκα που μ’ έβύρασε είταν τμήμα, πότερο γυναίκα, πότερο γενναυδύχη, πότερο μητέρα από τή μητέρα μου. Μάνανρεψε. Μόσθκανε κοκό.

‘Εκανε τή καθήκον της. Καλύτερα νάφινεται νά πεθάνουν τά θρία αυτά πλάσματα που τά πεταίνε στα χωριά, 8πας πεταίνε τώ σκουλιό α.

Μεγάλωση με τήν άόριστη έντίπωση 8τι έφερα πάνω μου μιά άμια. Τά άλλα παιδιά μ’ ώνόμασαν μιά μέρα «νόθος». Δέν ήξευρα τί σημαίνει αυτή ή λέξη, τήν άγνοούσα έγώ, αλλά τήν αισθάνθηκα.

‘Ημουν μπροσώ νά τή πω’ ένας από τούς πώ ύπνους τού σχολείου, θά ήμουν τίμος άνθρωπος, κύρια πρόεδρε, ίσως ένας άνώτερος άνθρωπος, άν οι γονείς μου δέν διέκριναν τώ έγκλημα νά μ’ έγκαταλείψουν.

Τώ έγκλημα αυτό, εναντίον μου τώ διέκριναν. Είμουν τώ όθμα, αυτοί είταν οι ένοχοι. Είμουν άνεπεσέσιτες, είταν χωρίς 8ντο. ‘Εβρεσε νά μ’ άγαπούν, μ’έπεισαν.

Έγώ, τούς χρωστούσα τή ζωή, αλλά ή ζωή εινε δώρο ; ‘Η δική μου, δέν πώση περιπτώσις, είταν ένα δυστύχημα. Μετά τήν έκνοειδίστη έγκατάλειψη τούς δέν τούς χρωστούσα παρά έκδικιση. Διέπραξαν εναντίονμου τή άπανθρωπότερη πράξη, τήν άτιμωτεστην τωρατώδεστηρη που ήμπορεί κανείς νά διαπραξή εναντίον ένόμου 8ντος.

‘Ενας άνθρωπος που τόν βοίωναν χτυπά. ‘Ενας που τόν κλέβουν ξαναπαίρνει τήν περιουσία του διά της βίας. ‘Ενας που τόν εξαπατούν, τόν περιγελο ύ ν, που τόν τυραννούν, σκοτώσει. ‘Ενας που μπροσώ τόν σκοτώσει, είναι ένα δυστύχημα. Μετά τήν έκνοειδίστη έγκατάλειψη τούς δέν τούς χρωστούσα παρά έκδικιση. Διέπραξαν εναντίονμου τή άπανθρωπότερη πράξη, τήν άτιμωτεστην τωρατώδεστηρη που ήμπορεί κανείς νά διαπραξή εναντίον ένόμου 8ντος.

‘Ενας άνθρωπος που τόν βοίωναν χτυπά. ‘Ενας που τόν κλέβουν ξαναπαίρνει τήν περιουσία του διά της βίας. ‘Ενας που τόν εξαπατούν, τόν περιγελο ύ ν, που τόν τυραννούν, σκοτώσει. ‘Ενας που μπροσώ τόν σκοτώσει, είναι ένα δυστύχημα. Μετά τήν έκνοειδίστη έγκατάλειψη τούς δέν τούς χρωστούσα παρά έκδικιση. Διέπραξαν εναντίονμου τή άπανθρωπότερη πράξη, τήν άτιμωτεστην τωρατώδεστηρη που ήμπορεί κανείς νά διαπραξή εναντίον ένόμου 8ντος.

‘Ενας άνθρωπος που τόν βοίωναν χτυπά. ‘Ενας που τόν κλέβουν ξαναπαίρνει τήν περιουσία του διά της βίας. ‘Ενας που τόν εξαπατούν, τόν περιγελο ύ ν, που τόν τυραννούν, σκοτώσει. ‘Ενας που μπροσώ τόν σκοτώσει, είναι ένα δυστύχημα. Μετά τήν έκνοειδίστη έγκατάλειψη τούς δέν τούς χρωστούσα παρά έκδικιση. Διέπραξαν εναντίονμου τή άπανθρωπότερη πράξη, τήν άτιμωτεστην τωρατώδεστηρη που ήμπορεί κανείς νά διαπραξή εναντίον ένόμου 8ντος.

‘Ενας άνθρωπος που τόν βοίωναν χτυπά. ‘Ενας που τόν κλέβουν ξαναπαίρνει τήν περιουσία του διά της βίας. ‘Ενας που τόν εξαπατούν, τόν περιγελο ύ ν, που τόν τυραννούν, σκοτώσει. ‘Ενας που μπροσώ τόν σκοτώσει, είναι ένα δυστύχημα. Μετά τήν έκνοειδίστη έγκατάλειψη τούς δέν τούς χρωστούσα παρά έκδικιση. Διέπραξαν εναντίονμου τή άπανθρωπότερη πράξη, τήν άτιμωτεστην τωρατώδεστηρη που ήμπορεί κανείς νά διαπραξή εναντίον ένόμου 8ντος.

‘Ενας άνθρωπος που τόν βοίωναν χτυπά. ‘Ενας που τόν κλέβουν ξαναπαίρνει τήν περιουσία του διά της βίας. ‘Ενας που τόν εξαπατούν, τόν περιγελο ύ ν, που τόν τυραννούν, σκοτώσει. ‘Ενας που μπροσώ τόν σκοτώσει, είναι ένα δυστύχημα. Μετά τήν έκνοειδίστη έγκατάλειψη τούς δέν τούς χρωστούσα παρά έκδικιση. Διέπραξαν εναντίονμου τή άπανθρωπότερη πράξη, τήν άτιμωτεστην τωρατώδεστηρη που ήμπορεί κανείς νά διαπραξή εναντίον ένόμου 8ντος.

‘Ενας άνθρωπος που τόν βοίωναν χτυπά. ‘Ενας που τόν κλέβουν ξαναπαίρνει τήν περιουσία του διά της βίας. ‘Ενας που τόν εξαπατούν, τόν περιγελο ύ ν, που τόν τυραννούν, σκοτώσει. ‘Ενας που μπροσώ τόν σκοτώσει, είναι ένα δυστύχημα. Μετά τήν έκνοειδίστη έγκατάλειψη τούς δέν τούς χρωστούσα παρά έκδικιση. Διέπραξαν εναντίονμου τή άπανθρωπότερη πράξη, τήν άτιμωτεστην τωρατώδεστηρη που ήμπορεί κανείς νά διαπραξή εναντίον ένόμου 8ντος.

‘Ενας άνθρωπος που τόν βοίωναν χτυπά. ‘Ενας που τόν κλέβουν ξαναπαίρνει τήν περιουσία του διά της βίας. ‘Ενας που τόν εξαπατούν, τόν περιγελο ύ ν, που τόν τυραννούν, σκοτώσει. ‘Ενας που μπροσώ τόν σκοτώσει, είναι ένα δυστύχημα. Μετά τήν έκνοειδίστη έγκατάλειψη τούς δέν τούς χρωστούσα παρά έκδικιση. Διέπραξαν εναντίονμου τή άπανθρωπότερη πράξη, τήν άτιμωτεστην τωρατώδεστηρη που ήμπορεί κανείς νά διαπραξή εναντίον ένόμου 8ντος.

Φαίνεται 8τι τή σκότωσα κ’ ατήν.

